

17 Οκτωβρίου, 1995

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ,
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ/στές]

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΝΕΑΡΧΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Εφεσεσίοντες - Αιτητές.

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΔΙΑ ΤΟΥ ΕΦΟΡΟΥ ΜΗΧΑ-
ΝΟΚΙΝΗΤΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Εφεσιβλήτων - Καθ'ων η αίτηση.

(Αναθεωρητικές Εφέσεις αρ. 1245 και 1262)

-
- 5 *Τελωνειακοί Δασμοί και Φόροι Καταναλώσεως — Εισαγόμενα οχήματα — Εκτελώνιση αυτοκινήτων τύπου “βαν” και μετατροπή τους σε “σα- λούν” — Απαιτήση Τελωνείου για καταβολή της διαφοράς του δα- σμού κατ’ αναλογία, με ότι θα κατεβάλλετο αν εισάγονταν εξ αρχής ως “σαλούν” — Οι περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κι- νήσεως Νόμοι 1972 - 1983, Άρθρο 5(1)(ιη) — Εξουσία του Υπουργι- κού Συμβουλίου για ρύθμιση θεμάτων αναφορικά με όρους μετατρο- πής οχήματος — Καν. 55 των περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Κανονισμών του 1984 — Αποτελεί έκφραση της*
- 10 *εξουσίας του Υπουργικού Συμβουλίου και εντάσσεται στα πλαίσια του πιο πάνω νόμου — Ο δασμός ο οποίος καταβάλλεται αποτελεί προϋπόθεση για τη μετατροπή οχήματος από μια κατηγορία σε άλλη, εξ ου και η επιβολή του αναφορικά με τα οχήματα των εφεσεσιόντων κρίθηκε νόμιμη τόσο πρωτόδικα όσο και κατ’ έφεση.*
- 15 *Οι νομικές αρχές που εφάρμοσε το Ανώτατο Δικαστήριο απορρί- πτοντας τις εφέσεις προκύπτουν ευκρινώς από το πιο πάνω περιλη- πτικό σημείωμα.*

Οι εφέσεις απορρίπτονται με έξοδα.

Εφέσεις.

- 20 *Εφέσεις εναντίον των αποφάσεων Δικαστών του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Πικής, Δ. και Κούρηης, Δ.) που δόθηκε η*

μεν πρώτη στις 15 Νοεμβρίου 1990 (προσφυγή αρ. 644/88) και η δεύτερη στις 21/11/90, με τις οποίες απορρίφθηκαν οι προσφυγές των εφεσεϊόντων - αιτητών εναντίον της χρηματικής επιβάρυνσης που τους επιβλήθηκε όταν τους επετράπη η μετατροπή των αυτοκινήτων τους από “βαν” σε “σαλούν”.

5

Α. Χαβιαράς για Α. Παπαχαραλάμπους, για την εφεσεϊούσα στην Α.Ε. 1245.

Ο εφεσεϊών στην Α.Ε. 1262 εμφανίζεται προσωπικά.

Δ. Παπαδοπούλου (κα), Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη Δημοκρατία.

10

Cur. adv. vult.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Οι εφέσεις ενώπιόν μας αφορούν δύο διαδοχικές αποφάσεις: μία που εκδόθηκε από το Δικαστή Πική (όπως ήταν τότε) στις 15/11/90 και άλλη που εκδόθηκε από το Δικαστή Κούρρη στις 21/11/90. Οι εφέσεις έχουν συνεκδικαστεί γιατί ο λόγος εφέσεως είναι ταυτόσημος και στις δύο.

15

Τα σύντομα γεγονότα έχουν ως εξής: Οι εφεσεϊόντες είχαν εισάξει αυτοκίνηταν τύπου “βαν” και τα εκτελώνισαν ως οχήματα “βαν”. Ύστερα από διαβήματα που έκαναν στο Τελωνείο τους επετράπη η μετατροπή των αυτοκινήτων αυτών από “βαν” σε “σαλούν”. Τους εξητήθη και πλήρωσαν την επιπλέον διαφορά κατ’ αναλογία με ό,τι θα καταβάλλετο αν εισάγονταν εξ αρχής ως σαλούν.

20

Η ουσία της επιχειρηματολογίας του κ. Χαβιαρά, που εκπροσωπούσε και τον κ. Παπαχαραλάμπους ενώπιόν μας, είναι πως ο Κανονισμός 55 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου, Κανονισμοί του 1984, Κ.Δ.Π. 66/84, ο οποίος παρέχει εξουσία για τη μετατροπή οχήματος από μια κατηγορία σε άλλη υπό όρους που περιλαμβάνουν και τη χρηματική επιβάρυνση, εκδόθηκε έξω από το πλαίσιο του εξουσιοδοτικού Νόμου με αποτέλεσμα να είναι *ultra vires* και κατ’ ακολουθίαν να στερείται νομικής υπόστασης. Ταύτισε σε τούτο την επιβολή χρηματικής επιβάρυνσης με την εκ των υστέρων επιβολή δασμού και φόρου.

25

30

Η ίδια επιχειρηματολογία που τέθηκε ενώπιόν μας τέθηκε και πρωτόδικα. Εξετάστηκε και απορρίφθηκε.

35

Ακούσαμε τα επιχειρήματα του κ. Χαβιαρά με προσοχή. Δεν συμφωνούμε με αυτά. Καταλήγουμε ότι οι πρωτόδικες αποφάσεις είναι ορθές και ότι δεν θα μπορούσαμε να προσθέσουμε οτιδήποτε στην απόφαση του Πική, Δ. (όπως ήταν τότε) ο οποίος
 5 εξέδωσε την πρώτη από τις αποφάσεις, το λόγο της οποίας ακολούθησε η δεύτερη. Υιοθετούμε πλήρως την ερμηνεία που δίνει στους σχετικούς Κανονισμούς. Η σχετική απόφαση αναφέρει:

10 “Η εξουσία για έκδοση των κανονισμών πηγάζει όπως ρητά αναφέρεται στο προοίμιο τους από την εξουσία που παρέχεται από το άρθρο 5(1) των περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμων τύπου 1972-1983.

Σύμφωνα με τις ρητές διατάξεις της παραγράφου (ιη) του εδαφίου 1 του άρθρου 5 του εξουσιοδοτικού νόμου παρέχεται εξουσία για τη ρύθμιση μεταξύ άλλων των όρων μετατροπής της κατηγορίας οχήματος. Ανάλογη εξουσία παρέχεται έμμεσα και από τις διατάξεις της παραγράφου (α) του ιδίου εδαφίου που προβλέπει τη ρύθμιση μέσω κανονιστικών διατάξεων της κατηγορίας κατάταξης οχήματος. Οι
 15 πρόνοιες των πιο πάνω διατάξεων είναι σαφείς ως προς το εύρος της εξουσιοδότησης ώστε να παρέλκει ανάγκη εξέτασης και αναφοράς σε άλλες παραγράφους του άρθρου 5(1). Καταλήγω ότι ο εξουσιοδοτικός νόμος παρείχε εξουσία στο Υπουργικό Συμβούλιο να ρυθμίζει θέματα που αφορούν τους όρους μετατροπής οχήματος. Ο Κ. 55 αποτελεί έκφραση της άσκησης αυτής της εξουσίας και εντάσσεται στα πλαίσια του εξουσιοδοτικού νόμου. Το ότι οι πρόνοιες του Κ.55
 20 δεν συμπίπτουν με τις διατάξεις των περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμων 1978-1983 (Ν. 18/78) δεν αποστερεί τις αρχές από την εξουσία για την επιβολή όρου για την καταβολή ποσού ίσου προς τον αναλογούντα δασμό ως προϋπόθεση για τη μετατροπή οχήματος από μια κατηγορία σε άλλη. Ο δασμός ο οποίος καταβάλλεται δεν αποτελεί απόρροια της τελώνισης των εμπορευμάτων αλλά προϋπόθεση για τη μετατροπή του οχήματος από
 25 μια κατηγορία σε άλλη. Το ότι ο φόρος ή τέλος το οποίο καταβάλλεται παραλληλίζεται και είναι προσαρμοσμένο στο δασμολόγιο για την κατάταξη των οχημάτων για δασμολογικούς σκοπούς δε συνταυτίζει τη μετατροπή με οποιαδήποτε μορφή τελώνισης των εμπορευμάτων. Συνιστά αυτετελή
 30 διάταξη η οποία διέπει τους όρους για τη μετατροπή οχήματος από μια κατηγορία σε άλλη.”
 35
 40

Για τους πιο πάνω λόγους οι εφέσεις απορρίπτονται με έξοδα.

*Οι εφέσεις απορρίπτονται με
έξοδα.*